

NRU.8361.545.2024

DECYZJA Nr 157 / 2024

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572)

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza przedsiębiorcom A [REDAKTOWANO] J [REDAKTOWANO] oraz K [REDAKTOWANO] J [REDAKTOWANO] prowadzącym działalność gospodarczą jako wspólnicy spółki cywilnej pod nazwą [REDAKTOWANO] J [REDAKTOWANO] A [REDAKTOWANO] J [REDAKTOWANO] K [REDAKTOWANO], ul. [REDAKTOWANO], [REDAKTOWANO], REGON [REDAKTOWANO], NIP [REDAKTOWANO], zwanych dalej *Stronami*, **karę pieniężną w wysokości 3000 zł** (słownie złotych: trzy tysiące 00/100) z tytułu ujawnionego w toku kontroli niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

Uzasadnienie

W dniach 12 i 26.09.2024 r. na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli Nr NRU.545.2024 z dnia 11.09.2024 r. inspektorzy reprezentujący *Opolskiego WIIH*, przeprowadzili kontrolę w sklepie zlokalizowanym w [REDAKTOWANO], przy ul. [REDAKTOWANO], w którym *Strony* prowadzą działalność gospodarczą.

Zgodnie z zakresem przedmiotowym kontroli inspektorzy sprawdzili prawidłowość przekazywania informacji o cenach towarów i usług w oparciu o obowiązujące w tym zakresie akty prawne:

- ustawę z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz.168), zwaną dalej *ustawą o informowaniu o cenach*;
- rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776), zwane dalej *rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen*.

Kontrolą w powyższym zakresie objęto 200 towarów kwestionując 38 z nich, z uwagi na:

– brak uwidocznienia cen 12 towarów, tj.: **1.** Szekla CB28 a' 1 szt., **2.** Szekla CB28/8 a' 1 szt., **3.** Szekla CB35/8 a' 1 szt., **4.** Szekla CB35 a' 1 szt., **5.** Szekla CB43/8 a' 1 szt., **6.** Szekla CB49 a' 1 szt., **7.** Szekla CB49/10 a' 1 szt., **8.** Szekla CB49/8 a' 1 szt.; **9.** Klamra CB35/8L a' 1 szt., **10.** Klamra CB35/10L a' 1 szt.; **11.** Klamra CB43l a' 1 szt.; **12.** Słuchawka prysznicowa z wężem a' szt.,

- brak uwidocznienia cen jednostkowych 26 towarów, tj.: **1.** Smar do układów hamulcowych 40 g, **2.** Wąż ogrodowy 1/2 " 30 mb, **3.** Wąż ogrodowy 1/2 " Hermes 50 mb, **4.** Wąż ogrodowy 1/2 " Verkatto VR – 7378 50 mb, **5.** Wąż ogrodowy 1/2 " Verkatto VR-7371 30 mb, **6.** Wąż ogrodowy 1/2 " Verkatto VR – 7372 50 mb, **7.** Worki na śmieci 25 szt., **8.** Worki na gruz 5 szt., **9.** Silikon CX80 80 ml, **10.** Pakuły 40 g, **11.** Taśma techniczna 48 mm No 11803 50 m, **12.** Taśma malarska 48 mm 50 m, **13.** Taśma klejąca DUCT TAPE 48 mm x 25 y 25 m, **14.** Rozpuszczalnik ekstrakcyjny 500 ml, **15.** Cynk Spray 500 ml, **16.** Sznurek do suszenia 15 m, **17.** Linka do prania stalowa 30 m, **18. Odrzewiacz 500 ml**, **19.** Wykrywacz nieszczelności instalacji gazowych 300 ml, **20.** Spray konserwująco naprawczy 500 ml, **21.** Smar do lin i kół zębatych 500 ml, **22.** Smar do bram 500 ml, **23.** Alucynk spray 500 ml, **24.** Smar do hamulców 40 g, **25.** asta uszczelniająca do gwintów 400 g, **26.** Klej do drewna 250 g.

Powyższe nieprawidłowości zostały udokumentowane w protokole kontroli (numer akt NRU.8361.545.2024) oraz w załączniku nr 1 do protokołu kontroli – „Zestawienie artykułów sprawdzonych w zakresie prawidłowości uwidaczniania cen, cen jednostkowych oraz wyliczania cen jednostkowych stan na dzień 12.09.2024 r.”, a także na wydrukach zdjęć dołączonych do akt sprawy. Przedmiotowe dokumenty zostały podpisane w dniu 26.09.2024 r. przez [REDAKTOWANE] – pracownika sklepu, a w dniu 27.09.2024 r. wysłane na adres do doręczeń wskazany w Centralnej Ewidencji i Działalności Gospodarczej do wspólników spółki cywilnej, (data doręczenia 02.10.2024 r.). *Strony* w ustawowym terminie nie wniosły uwag do treści protokołu kontroli.

Ujawnione w toku kontroli nieprawidłowości stanowią naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* w związku z § 3, § 4 ust. 1 pkt 1, 2, 3 i 5 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* w miejscu sprzedaży detalicznej przedsiębiorca ma obowiązek uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W czasie kontroli *Strony* podjęły dobrowolne działania naprawcze poprzez uwidocznienie brakujących cen i cen jednostkowych zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Mając na uwadze stwierdzone nieprawidłowości, *Opolski WIIH* uznał za zasadne

wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia *Stronom* kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*.

Pismem z dnia 05.11.2024 r. *Opolski WIIH* zawiadomił *Strony* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego oraz poinformował, iż na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) dalej *Kpa*, *Stronom* przysługuje prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Jednocześnie *Opolski WIIH* poinformował *Strony*, iż przesłankę dotyczącą wielkości obrotów i przychodu oceni na podstawie przedstawionych przez *Strony* dokumentów znajdujących się w aktach sprawy nr NRU.8361.213.2024.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje.

Strony, prowadząc działalność gospodarczą w sklepie zlokalizowanym w [REDAKTOWANE], przy ul. [REDAKTOWANE], nie dopełniły obowiązku uwidocznienia cen przy 12 towarach oraz cen jednostkowych przy 26 towarach na 200 objętych kontrolą.

W myśl § 3 ust. 1 i 2 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen* - cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów. Cenę oraz cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce, która może mieć formę wyświetlacza elektronicznego;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Bez względu na rodzaj sprzedawanego asortymentu, zgodnie z art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Zgodnie z § 4 ust. 1 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen* - cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;

5) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

W szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności lub podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone powyżej, o czym stanowi § 4 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Zgodnie z § 8 ust. 1 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen* w cenniku uwidacznia się ceny towarów przeznaczonych do sprzedaży detalicznej umieszczone w miejscu niedostępnym lub niewidocznym dla konsumentów.

Biorąc pod uwagę wyżej przedstawione ustalenia faktyczne i prawne *Opolski WIIH* uznał, iż *Strony* nie wykonały obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* w związku z § 3 i § 4 ust. 1 pkt 1, 2, 3 i 5 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*, co stanowi podstawę do nałożenia kary pieniężnej z art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej *Opolski WIIH* uwzględnił przesłanki ujęte w art. 6 ust. 3 *ustawy o informowaniu o cenach*, tj. stopień naruszenia obowiązków w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody, wcześniejsze naruszenia oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków, a także wielkość jego obrotów i przychodu, a także sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

Oceniając **stopień naruszenia obowiązków** *Opolski WIIH* uznał, że *Strony* są odpowiedzialne za brak uwidocznienia cen przy 12 towarach oraz cen jednostkowych przy 26 towarach na 200 objętych kontrolą, czym naruszyły obowiązek określony w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*.

Oceniając charakter, wagę i skalę naruszenia *Opolski WIIH* uwzględnił stan faktyczny udokumentowany w aktach sprawy, zważył ilość stwierdzonych naruszeń oraz sposób niedopełnienia przez *Strony* obowiązków wynikających z przepisów *ustawy o informowaniu o cenach*.

Nieuwidocznienie stosownych informacji o cenach i cenach jednostkowych to istotne naruszenie w świetle przepisów *ustawy o informowaniu o cenach* i praw konsumenta. Brak

uwidocznienia cen oraz cen jednostkowych pozbawia konsumentów możliwości wyboru towaru w cenie najkorzystniejszej. Cena jest podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych. Cena towaru, poza jego marką, pojemnością i przeznaczeniem, jest także podstawowym czynnikiem determinującym wybór danego towaru spośród innych dostępnych w ofercie handlowej. Brak cen, a tym samym zupełne pozbawienie konsumenta informacji o wartości pieniężnej towaru, którą powinien zapłacić przedsiębiorcy, jest najwyższym stopieniem naruszenia obowiązków wynikających z przepisów *ustawy o informowaniu o cenach*. Natomiast brak cen jednostkowych przy oferowanych do sprzedaży towarach uniemożliwia konsumentom świadomy wybór i porównanie cen towarów podobnych. Z tego względu ceny jednostkowe są szczególnie istotne, ponieważ dają konsumentowi możliwość porównania cen ustalonych za daną jednostkę towaru, w przeliczeniu na litry, kilogramy, metry, sztuki, a co za tym idzie pozwalają na świadomy wybór towaru, który spełnia indywidualne oczekiwania konsumenta. Konsument przed dokonaniem zakupu powinien dysponować możliwie pełną informacją o towarze, w szczególności o jego cenie i cenie jednostkowej, których wysokość często jest decydująca przy podejmowaniu decyzji o zakupie.

Strony swoim zachowaniem naruszyły interes konsumentów w zakresie ich prawa do informacji, a tym samym działania *Stron* mogły stanowić zagrożenie dla interesów majątkowych konsumentów. Skali i wagi naruszenia nie sposób uznać za znikomą, ponieważ naruszenie stwierdzono w odniesieniu do 19% towarów poddanych kontroli, które były oferowane do sprzedaży.

Kolejną przesłanką, wpływającą na wymiar kary jest **dotychczasowa działalność przedsiębiorcy**. Powyższe kryterium wymaga dostosowania sankcji do konkretnego przedsiębiorcy oraz uwzględnienia dotychczasowej historii kontroli w zakresie wypełnienia obowiązków wynikających z *ustawy o informowaniu o cenach*. Dokonując analizy przedmiotowej przesłanki *Opolski WIIH* uznał, że przebieg dotychczasowej działalności *Strony* stanowi okoliczność zaostrzającą, gdyż jest to drugi stwierdzony przypadek niewykonania przez *Strony* obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 *ustawy o informowaniu o cenach* w ciągu 12 miesięcy. Czynności kontrolne wszczęte przez *Opolskiego WIIH* w sklepie należącym do *Stron* w dniu 17.04.2024 r. wykazały nieprawidłowości, w wyniku których *Strony* zostały ukarane na podstawie art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*. Z uwagi na wymierzoną *Stronom* karę pieniężną w związku z naruszeniem przepisów dotyczących uwidaczniania cen, *Strony* powinny wykazać się szczególną dbałością o wypełnianie obowiązków wynikających z *ustawy o informowaniu o cenach*, istotnych z punktu widzenia ochrony praw i interesów konsumentów.

Opolski WIIH wziął pod uwagę, że w czasie kontroli *Strony* podjęły dobrowolne działania naprawcze i uzupełniły brakujące ceny i ceny jednostkowe. Należy jednak zauważyć, że *Strony* zostały zawiadomione o zamiarze przeprowadzenia kontroli i jej zakresie przedmiotowym.

Zawiadomienie *Strony* odebrały 02.09.2024 r., natomiast kontrola rozpoczęła się 12.09.2024 r. Zatem *Strony* miały wystarczająco dużo czasu, by przygotować się do kontroli i wyeliminować ewentualne nieprawidłowości. Częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązków wynikających z przepisów *ustawy o informowaniu o cenach* jest zatem znaczna i stanowi przesłankę uzasadniającą zaostrenie wymiaru kary pieniężnej.

Wielkość obrotów i przychodu stanowi przesłankę określającą pozycję przedsiębiorcy na rynku i pozwala na dostosowanie wymiaru kary do jego możliwości, przyczyniając się do osiągnięcia funkcji prewencyjnej zastosowanej sankcji. Wielkość obrotów i przychodu *Opolski WIIH* ocenił na podstawie przedstawionych przez *Strony* dokumentów znajdujących się w aktach sprawy nr NRU.8361.213.2024. Przedstawioną informację *Opolski WIIH* uwzględnił przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej.

Oceniając przesłankę dot. sankcji nałożonych na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych *Opolski WIIH* uznał, że nie jest ona spełniona, ponieważ przeprowadzona kontrola nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Podkreślenia wymaga fakt, że kara pieniężna powinna być skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca. Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Wymierzona kara powinna być proporcjonalna, to znaczy właściwa do osiągnięcia zakładanego celu jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych. Sankcja nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, która powinna być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wszystkie te cele powinny być łącznie uwzględnione.

W toku postępowania administracyjnego *Opolski WIIH* ocenił również przesłanki do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wskazane w art. 189f § 1 pkt 1 i pkt 2 *Kpa*. Zgodnie z ww. przepisem organ administracji publicznej odstępuje od nałożenia kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, przy wystąpieniu jednej z przesłanek:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Należy podkreślić, że w przypadku pierwszej przesłanki obydwa warunki powinny być spełnione kumulatywnie, czyli jedynie znikoma waga naruszenia wraz z zaprzestaniem działań

niezgodnych z prawem może być podstawą do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. Zaistnienie jednego z powyższych warunków jest niewystarczające.

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy *Opolski WIIH* uznał, iż nie ma podstaw, aby stwierdzone nieprawidłowości uznać za znikome naruszenie prawa, ponieważ nieuwidocznienie cen i cen jednostkowych stwierdzono przy 38 towarach na 200 poddanych kontroli, co stanowi 19% towarów badanych. Tym samym konsumenci pozbawieni zostali wymaganych ustawowo informacji, które powinny zostać uwidocznione na etykietach cenowych towarów oferowanych do sprzedaży. Dlatego też mimo podjęcia działań dobrowolnych przez *Strony* i uwidocznienia cen w czasie trwania kontroli zgodnie z obowiązującymi przepisami, organ nie znalazł podstaw aby odstąpić od ukarania, ponieważ w sprawie nie zaistniało kumulatywne spełnienie ww. warunków umocowujących organ administracji publicznej do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej.

W przedmiotowej sprawie brak jest ponadto podstaw do zastosowania art. 189f § 1 pkt 2 *Kpa*. *Opolski WIIH* stwierdził, że na *Strony* była uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna za to samo zachowanie.

Brak jest także podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 2 *Kpa*, w myśl którego w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

W ocenie *Opolskiego WIIH* odstąpienie od nałożenia kary na tej podstawie nie spełniłoby celu prowadzonego postępowania administracyjnego i nie doprowadziłoby do wyeliminowania nieprawidłowości. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej, ponieważ *Strony* nie dopełniły obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* po raz drugi w ciągu 12 miesięcy.

Biorąc pod uwagę powyższe, zgodnie z art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ww. ustawy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

Po ocenie opisanych wyżej przesłanek *Opolski WIIH* postanowił wymierzyć *Stronom* karę

pieniężną w wysokości 3 000 zł. Uwzględniając poziom szkody grożącej potencjalnym nabywcom oraz zakres naruszenia *Opolski WIH* uznał, iż kara pieniężna w kwocie określonej w sentencji decyzji mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach, jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, a także spełni swoją funkcję prewencyjną.

Na podstawie art. 7 ust. 1 i 3 *ustawy o informowaniu o cenach* karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa przedsiębiorca uiszcza na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu numer **39 1010 1401 0013 4222 3100 0000 NBP** Oddział Okręgowy Opole w terminie **7 dni** od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

Opolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Aneta Robczewska

Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej

Pouczenie:

1. Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) od niniejszej decyzji przysługuje *Stronie* odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Mickiewicza 1, 45-367 Opole, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Na podstawie art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.
3. Zgodnie z art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
4. Zgodnie z art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) przed upływem terminu do wniesienia odwołania *Strona* może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez *Stronę*, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż podlega natychmiastowemu wykonaniu, a *Stronie* nie przysługuje prawo wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.

5. Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.).
6. Kara pieniężna niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.), od której naliczane są odsetki za zwłokę na podstawie art. 53 § 1 ww. ustawy.

Otrzymują:

1. K [redacted] J [redacted]
[redacted] J [redacted] A [redacted] J [redacted] K [redacted]
[redacted]
[redacted]
2. A [redacted] J [redacted]
[redacted] J [redacted] A [redacted] J [redacted] K [redacted]
[redacted]
[redacted]
3. Wydz. BA
4. a/a

